

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206288
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617206288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci žalobcu: Obec Svätý Kríž, Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, zastúpený JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom so sídlom Letná 61, Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264 proti žalovanému: I. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. U. XX, zastúpený JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748 v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 84.699,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia. Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 04. 09. 2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 84.699,89 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117/2016 zo dňa 01. 06. 2017 bol žalovaný uznaný za vinného, že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 Zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, v každom funkčnom období starostu Obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš, prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011, kedy obce písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí 30 dní mu mandát starostu obce zo zákona, ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutie obecného zastupiteľstva, podpísal uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej 84.699,89 eur, teda uvedeným konaním žalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že využil niečí omyl a čím závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a tak, že sa vydával za verejného činiteľa, čím spáchal pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2, písm. a), c) Trestného zákona v spojení so znením § 138 písm. b) Trestného zákona. V prípade, ak by súd nárok žalobcu považoval nie za nárok na náhradu škody, ale za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca z dôvodu právnej istoty uvádza, že v takom prípade si uplatňuje svoj titul z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Trestné právo pod pojem „škoda“ subsumuje aj tie prípady, ktoré z hľadiska civilného práva možno považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v postavení obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že

nepopiera spáchanie skutku uvedených v obžalobe. Keďže suma 84.699,89 eur tvorí súčasť popisu skutku vedenom v bode 1. obžaloby, vzťahuje sa takéto uznanie žalovaného ako na základ nároku tak na jeho výšku.

2. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-21 zo dňa 12. 09. 2017 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 29. 09. 2017 uviedol, že žaloba je nedôvodná. Žalobca sa v žalobe v plnom rozsahu odvoláva na trestné konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/10/2016, avšak uplatnený nárok nijakým spôsobom nešpecifikoval. Zo žaloby nie je zrejmé, z akého právneho titulu si nárok uplatňuje a z akých skutočností odvodzuje výšku uplatneného nároku. Žalobca neuviedol, z čoho sa uplatnená suma skladá, akým spôsobom sa k nej dopracoval. Vzhľadom na to, že z popisu skutkového stavu uvedeného v žalobe vyplýva, že sa jedná o plat starostu za obdobie „prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011“ domnievajú sa, že sám žalobca nevie špecifikovať výšku uplatneného nároku, pričom túto určil len odhadom. Žalobca nepreukázal splnenie jednotlivých podmienok vzniku nároku zo zodpovednosti za škodu tak, ako ich upravuje § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zo žaloby nevyplýva, že by žalobca akúkoľvek majetkovú ujmu utrpel. Aj napriek tomu žalovaný preukázateľne vykonával funkciu starostu v rozpore so zákonom, treba mať na zreteli, že túto funkciu a všetky činnosti s ňou súvisiace reálne vykonával. Vzhľadom na uvedené, teda podľa ich názoru potrebné činnosť žalovaného v predmetnom období považovať za činnosť podľa príkaznej zmluvy, kde žalovanému patrí minimálne obvyklá odplata. Obvyklou odplatom za takto náročnú a zodpovednú činnosť je potom nepochybne suma, ktorá sa rovná platu starostu. V prípade, ak by funkciu starostu nevykonával žalovaný, musela by byť bez akýchkoľvek pochybností vykonávať iná osoba, ktorá by bola zvolená do funkcie starostu. Majú za to, že uplatnený nárok je v plnom rozsahu premlčaný, teda vznášajú námietku premlčania. Z podanej žaloby nevyplýva kedy presne a či vôbec si žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody. Žalobca si nárok na náhradu škody riadne uplatnil až niekedy v roku 2015 v trestnom konaní, preto majú za to, že právo na náhradu škody sa v plnom rozsahu premlčalo. Vyplýva to aj zo zápisnice o konaní o dohode a vine a treste zo dňa 28. 04. 2015, ako aj samotnej Dohody o vine a treste zo dňa 28. 04. 2015, kde prokurátor odkázal žalobcu ako poškodeného z nároku na náhradu škody na civilné konanie s odôvodnením, že žalobca ako poškodený si v priebehu trestného konania riadne neuplatnil škodu. Až následne po neschválení dohody o vine a treste so žalovaným ako obvineným si žalobca v trestnom konaní uplatnil škodu. V zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ uplatní právo na súdu alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. V zmysle konštantnej judikatúry ako aj súdnej praxe sa právo považuje za uplatnené okrem iného vtedy, keď je zo strany oprávneného vykonaný úkon, ktorý smeruje k tomu, aby o jeho práve bolo rozhodnuté. V prípade trestného konania sa právo považuje za uplatnené v okamihu, keď si poškodený výslovne uplatní právo na náhradu škody a túto škodu aj riadne vyčíslil resp. špecifikuje. Nepostačí, ak výška škody vyplýva len z vykonaného dokazovania. Riadnym uplatnením nároku na náhradu škody v adhéznom konaní, ktorý by mal za následok spočívanie premlčacej doby, nie je samotné podanie trestného oznámenia, ak neobsahuje požiadavku, aby konkrétnej osobe bola uložená povinnosť na náhradu škody v určitej výške (NS ČR sp. zn. 25Cdo/2478/2004).

3. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-35 zo dňa 02. 10. 2017 žalobca vo svojej replike uviedol, že s námietkami žalovaného nesúhlasí. Žalobca dostatočne, jasne a určito špecifikoval svoj nárok, vrátane právneho titulu z ktorého si tento nárok uplatňuje. Nárok žalobcu je národom na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ktorý sa dopustil žalovaný voči žalobcovi. Skutkový stav nároku žalobcu sa zhoduje so skutkovým stavom zisteným v trestnom konaní. Je preto neopodstatnené tvrdenie žalovaného, že by bol nárok žalobcu nedostatočne špecifikovaný a skutkovo nezdôvodnený. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. S ohľadom na viazanosť súdu trestným rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin a že tento spáchal žalovaný, je akákoľvek obrana žalovaného spočívajúca v popieraní jeho konania neopodstatnená. Ostatne, súd v trestnom konaní konštatoval, že žalobcovi ako poškodenému bola nepochybne konaním žalovaného spôsobená škoda. Porušenie právnej povinnosti bolo preukázané v trestnom konaní. Žalovaný konal v rozpore so znením § 13a ods. 1) písm. h) Zákona o obecnom zriadení v spojení s čl. 2 ods. 1) písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Žalovaný poberal plat obce, ktorý mu s výnimkou jeho pomernej časti počas zákonnej lehoty na skončenie podnikateľskej činnosti nepatrilo. Žalovaný funkciu starostu obce využíval na uprednostňovanie svojich podnikateľských aktivít. Nemožno sa stotožniť s obranou žalovaného, že by konanie žalovaného bolo potrebné považovať za činnosť podľa príkaznej zmluvy. Konanie žalovaného bolo protiprávne, nezákonné a v natolko

intenzívnej miere, že tým došlo k spáchaniu trestného činu. Preto akékoľvek úvahy žalovaného o tom, že by mu mala za jeho činnosť patriť odplata sú neopodstatnené, ba dovoľia si povedať, že aj absurdné. Podstatou je, že žalovaný nemal právny nárok na vyplatenie platu za čas, kedy mu mandát starostu obce zanikol zo zákona. Plnenie, ktoré žalovaný získal bolo dosiahnuté trestnou činnosťou, a teda zodpovedá plneniu z nepoctivých zdrojov v súlade s § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Samotná škoda, ktorá vznikla žalovanému resp. bezdôvodné obohatenie vyplýva z dokladu, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise. Skutočnosť, že došlo k ujme na strane žalobcu konštatoval aj trestný súd. Je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobenou škodou. Z trestného rozsudku je zrejmé aj zavinenie žalovaného, a to vo forme úmyslu. K premlčaniu práva žalobcu nedošlo. Žalobca si včas uplatnil svoj nárok v trestnom konaní a ani žalovaný v trestnom konaní nenamietal premlčanie práva žalobcu. Ani súd v trestnom konaní nemal za preukázané, že by náhrada škody zo strany žalobcu/poškodeného bola uplatnená oneskorene. V prípade, ak by došlo k premlčaniu práva žalobcu (čo sa ale nestalo), by bolo potrebné námietku premlčania považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi a na tieto námietky neprihliadať. Žalobca hneď potom, čo zistil skutočnosti svedčiace o podozrení zo spáchania trestnej činnosti žalovaným podal trestné oznámenie a konal proti žalovanému. Žalovaný teda vedel o tom, že žalobca si voči nemu uplatňuje nárok a žalobca v žiadnom prípade nebol vo veci nečinný. Aj s ohľadom na charakter konania žalovaného, za ktoré bol tento právoplatne odsúdený, by bola námietka premlčania len prostriedkom umožňujúcim poškodiť žalobcu.

4. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/30/2017-212 zo dňa 30. 10. 2017 žalovaný vo svojej duplike uviedol, že žalobca doposiaľ nešpecifikoval uplatnený nárok, keď opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradit' odkazom na označené dôkazy. Zo žaloby nevyplýva, že by žalobca akúkoľvek majetkovú ujmu utrpel. Uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný. Žalobca si nárok na náhradu škody riadne uplatnil až niekedy v roku 2015 v trestnom konaní a majú za to, že právo na náhradu škody sa v plnom rozsahu premlčalo. Námietku premlčania nemožno v žiadnom prípade považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Je všeobecnou zásadou civilného práva, že právo patrí bdelym. Každé jedno premlčanie spôsobuje nemožnosť uplatnenia oprávneného nároku pred súdom. Vzhľadom na to, čo je v zásade každý premlčaný nárok je oprávnený, bolo by potom možné každú jednu námietku premlčania považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Takýto postup by následne znamenal neopodstatnené narušenie a zásah do právnej istoty účastníkov občianskoprávných vzťahov, kedy by sa každý veriteľ jednoducho domáhal, že na námietku premlčania nemožno prihliadať.

5. Právny zástupca žalobcu vo svojom ústnom prednese na pojednávaní trval na podanej žalobe. Uviedol, že žaloba je zrozumiteľná a určitá. Oni si uplatnili nárok na náhradu škody tak, ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia. Uvedená mzda pozostáva z čistej mzdy vo výške 63.958,79 eur a zo sumy 20.741 eur, ktorú sumu žalobca vyplatil žalovanému na odvody na sociálne, zdravotné poistenie a preddavkov na daň. Právna kvalifikácia je vecou súdu. Žalovaný nárok bol uplatnený včas, keďže do roku 2011 žalovaný neoprávnene vykonával funkciu starostu a preto nemohol byť takýto nárok uplatnený už skôr a je zrejmé, že takýto nárok by si neuplatnil žalovaný sám voči sebe.

6. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, ani z dokladov nevyplýva špecifikácia žalovanej sumy. Nie je pravdivé tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že takýto nárok si mohol uplatniť, resp. trestné oznámenie podať len žalovaný, mohol to urobiť ktokoľvek napr. audítor, kontrolór, poslanci.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s obsahom trestného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016.

8. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, zhodnotiac všetko, čo v konaní vyšlo najavo súd zistil tento skutkový stav:

9. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície ČVS:ORP346-OEK LM 2012 mal súd preukázané, že uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 06. 02. 2013 bolo začaté trestné stíhanie a zároveň vznesené obvinenie voči žalovanému pre pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 ods. 2, písm. a), c) Trestného zákona v súbehu so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, lebo bol na podklade zistených skutočností odôvodnený záver, že spôsobil vážnu ujmu na právach poslancov obecného zastupiteľstva obce Svätý Kríž tým, že využil ich omyl, keď sa po dlhší čas vydával za verejného činiteľa - starostu obce Svätý Kríž. Po tom, čo mu na základe § 13a ods. 1 písm. h) Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ako starostovi obce Svätý Kríž zo zákona zanikol mandát starostu

obce, keďže ako starosta do 30 dní odo dňa vzniku nezlučiteľnosti funkcie, teda od 20. 12. 2006 do 20. 01. 2007 neurobil relevantný úkon na odstránenie tohto rozporu, keďže bol súbežne aj jediným štatutárnym orgánom spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., so sídlom Svätý Kríž 43, IČO: 31 633 099 a taktiež podnikal ako podnikateľský subjekt Dušan Matejka MKM REMONT, miesto podnikania Svätý Kríž 43, IČO: 14 177 111 a naďalej sa vydával za starostu až do 15. 12. 2010 a prijímal rozhodnutia, pripájal svoj podpis na verejnej listine s využitím omylu obce Svätý Kríž si nechal vyplácať mzdu prináležiacu starostovi závislú iba od počtu obyvateľov obce v zmysle Zákona o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest a poberal taktiež pravidelné finančné odmeny a svojím konaním tak spôsobil obci Svätý Kríž za rok 2007 škodu vo výške 13.715,96 eur, za rok 2008 škodu vo výške 14.698,27 eur, za rok 2009 škodu vo výške 21.432,27 eur, za rok 2010 škodu vo výške 14.959,98 eur, celkovo tak spôsobil škodu vo výške 64.806,48 eur. Splnomocnená zástupkyňa žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní na základe písomne udelenej plnej moci zo dňa 19. 03. 2013 (č.l. 105 pripojeného vyšetrovacieho spisu) I. Y. si dňa 22. 03. 2013 v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku uplatnila škodu v trestnom konaní (č.l. 96 spisu) vo výške ako je uvedená v uznesení o vznesení obvinenia (č.l. 100 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016-1284 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117-2016-1322 zo dňa 01. 06. 2017, v ktorej časti čo do uznania viny nadobudol právoplatnosť 27. 06. 2016 bol žalovaný uznaný vinným so spáchania skutku uvedeného v bode 1. trestného rozsudku, t.j. že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v spojení so znením čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 Zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v každom funkčnom období starostu obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10.2011, kedy obci písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce, bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí desiatich dní mu mandát starostu obce zo zákona ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, Svätý Kríž 43, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutia obecného zastupiteľstva, podpisoval uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej vo výške 84.699,89 eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona. Žalobca bol so svojim nárokom odkázaný na občianske súdne konanie.

10. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

11. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

15. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

16. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

17. Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 84.699,89 eur, ktorý mu žalovaný spôsobil tým, že neoprávnené poberal plat starostu obce, za čo bol právoplatne uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona. V konaní ostala spornou otázka, či žalobcom uplatnený nárok je premlčaný alebo nie a či si žalobca splnil povinnosti uvedené v § 132 ods. 1, 2 CSP t.j., či pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti, ktorý opis rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť s odkazom na označené dôkazy. Nárok uplatnený žalobou súd posúdil ako nárok na náhradu škody. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie R 1/79, v zmysle ktorého nárok na vydanie neoprávneného majetkového prospechu možno uplatniť len v tom prípade, ak nie sú podmienky pre dosiahnutie rovnakého uspokojenia z titulu nároku na náhradu škody.

18. V zmysle vyššie citovaného ust. § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR z 23. 11. 2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011-55 rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal. Podľa názoru súdu je tak civilný súd viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu k všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia obžalovaného, t.j. zistenia zavineného protiprávneho konania, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody ako aj v odsudzujúcom rozsudku ustálenou minimálnou výškou škody spôsobenou trestným činom. V prípade, ak by sa poškodený v rámci civilného konania domáhal zaplata vyššej škody, než aká bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku, vo vzťahu k takto prevyšujúcej časti škody by bol súd povinný vykonať dokazovanie.

19. Podľa názoru súdu tak žalobca uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, čo sa týka splnenia všetkých atribútov zodpovednostného právneho vzťahu (porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, zavinenie žalovaného), ako aj k výške škody, a to na základe právoplatného odsudzujúceho trestného rozsudku, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu, ktorým rozhodnutím je súd viazaný. Súd sa tak nestotožnil s obranou žalovaného, že žalobný návrh nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný. Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke a predstavuje samotný základ žaloby. Judikatúra za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Základ nároku žalobcu bol ustálený vo výroku trestného rozsudku, na ktorý žalobca poukázal a ktorým rozhodnutím je civilný súd viazaný.

20. Pokiaľ sa týka žalovaným uplatnenej námietky premlčania, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Nárok na náhradu škody sa premlčí v subjektívnej dvojročnej lehote odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Objektívna premlčacia doba v prípade škody spôsobenej úmyselne je desaťročná a začína plynúť odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pri úvahe o tom, kedy sa poškodený dozvedel o škode, podľa ustálenej judikatúry SR, treba vychádzať z preukázaných vedomostí poškodeného o vzniknutej škode a to o tom, kto za ňu zodpovedá, t. j. kto je zodpovednostným subjektom a o výške škody tak, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. V danom prípade sa žalobca dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá a v akej výške nadobudnutím právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo zavineného protiprávneho konania, t. j. dňom 27. 06. 2016, od ktorej doby začala plynúť subjektívna premlčacia dvojročná lehota, počas plynutia ktorej podal predmetnú žalobu. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že výška škody bola predmetom dokazovania vykonaného v trestnom konaní a v odsudzujúcom rozsudku bola ustálená len jej minimálna suma (v tomto sporovom konaní je však súd žalobou viazaný). Zachovaná bola aj objektívna premlčacia lehota (v rámci ktorej plynie subjektívna premlčacia lehota), ktorá je v danom prípade desaťročná. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne v rámci trestného konania, čo malo za následok spočívajúce premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka, kedy premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania

neplynula a opätovne začala plynúť od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho trestného rozsudku, t.j. 27. 06. 2016. Súd sa nestotožnil so skutkovým tvrdením žalovaného, že nárok na náhradu škody nebol v rámci trestného konania uplatnený riadne. Žalobca ako poškodený si prostredníctvom svojej zástupkyne jednoznačne uplatnil nárok na náhradu škody vo výške uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia, teda dostatočne konkrétnym spôsobom. Námietka premlčacia, vznesená žalovaným, nebola preto dôvodná.

21. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba T. W.O. Y. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. 01. 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne od 11. 10. 2011 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni konca obdobia, za ktoré žalovaný neoprávnene poberal plat starostu obce, keďže v sporovom konaní je súd žalobou viazaný. Výška úroku z omeškania zodpovedá vyššie uvedeným občianskoprávnym predpisom.

25. O trovách konania žalobcu rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.